

MEDJUGORJE HANGJA

2012. Október

Nr. 57

Vegyétek kezetekbe a rózsafüzért
és imádkozzátok!

**Medjugorje,
2012. szeptember 25.**

„Drága gyermekek! Amikor a természetben a színek gazdagságát nézitek, melyet a Magasságbeli ad nektek, nyissátok meg szíveteket és adjatok hálát minden jóért, melyet kaptatok és mondjátok: itt vagyok megteremtve az örökkévalóságra, és vágyakoztatok a mennyei dolgokra, mert Isten mérhetetlen szeretettel szeret benneteket. Engem is ezért adott nektek, hogy elmondhassam: csakis Istenben van békétek és reményetek, drága gyermekeim. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

**Medjugorje, 2012. október 2.
Mirjana által adott üzenet**

„Drága gyermekek, azért jövök hozzátok és hívlak benneteket, mert szükségem van rátok, szükségem van tiszta szívű apostolokra. Imádkozom, de ti is imádkozzatok, hogy a Szentlélek alkalmassá tegyen és vezessen, megvilágosítson és betöltsön benneteket szeretettel és alázattal. Imádkozzatok, hogy kegyelemmel és irgalommal töltsön be titeket, s akkor meg fogtok érteni engem gyermekeim, meg fogjátok érteni fájdalomat azok iránt, akik nem ismerték meg Isten szeretetét. Akkor segíteni tudtok majd nekem, világosságom lesztek, Isten iránti szeretetetek meg fogja világítani azok útját, akiknek van szemük, de nem akarnak látni. Azt szeretném, hogy minden gyermekem lássa Fiamat. Azt szeretném, hogy minden gyermekem megélje az Ő Országát. Újra hívlak és kérlek benneteket, hogy imádkozzatok azokért, akiket Fiam meghívott, a papokért. Köszönöm nektek”

Vágyakozatok a mennyei dolgokra!

Ljubo Kurtović atya tanítása a Szűzanya szeptemberi üzenetéhez

„Drága gyermekek! Amikor a természetben a színek gazdagságát nézitek, melyet a Magasságbeli ad nektek, nyissátok meg szíveteket és adjatok hálát minden jóért, melyet kaptatok és mondjátok: itt vagyok megteremtve az örökkévalóságra, és vágyakozatok a mennyei dolgokra, mert Isten mérhetetlen szeretettel szeret benneteket. Engem is ezért adott nektek, hogy elmondhassam: csakis Istenben van békétek és reményetek, drága gyermekeim. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

Hónapról hónapra halljuk mennyei Édesanyánk, Mária szavait, aki fáradhatatlanul hív és az Istenben való életre buzdít bennünket. Augusztusi üzenetében a Szűzanya reménnyel a szívében imádkozik és hálát ad értünk a Magasságbelinek. A szerető szív örül mások örömének. Hálát adhatunk Isten szeretetéért és azért a kegyelemért, hogy az Édesanya ilyen hosszú ideje velünk van. Ő nem veszíti el a reményt, akkor sem, ha mi elveszítjük, nem fárad el akkor sem, ha mi elfáradunk.

Üzenetében, úgy ahogyan a korábbiakban is, arra hív bennünket, hogy tekintsünk a pompás és gazdag természetre, mely körülvesz bennünket és tanuljunk a természettől, felébresztve szívünkben az Isten utáni vágyat. A Szűzanya azt szeretné, hogy szívünkkel hallgassuk a természetet, amely a Teremtő Istenről beszél.

Elmélkedni és szívvel figyelni a természet színeinek pompáját, mely hangtanul kiáltja, hogy lennie kell Valakinek, egy kéznek, amely mindezt megteremtette. A virág, a forrás, a tenger, a hegyek a Mennyei atya szépségének és szeretetének visszatükröződése, mely csodálatos szépsége által szól hozzánk. E csodálatos szépségbe Isten beleszötte szilárd törvényeit, amely az világmindenségben van jelen. A napok és éjszakák csodálatos váltakozása, a napfény és az eső, a hideg és a meleg, mind arról beszél, hogy mind e mögött létezik Valaki, aki mérhetetlenül szeret bennünket. Vajon lehetséges-e az, hogy mindaz, ami körülöttünk van a véletlen műve? Léteznek szilárd törvények, melyek miatt az ember vizsgálódhat és felfedezhet mindig valami új dolgot. És ez a világ, melybe születésünkkel lépünk, nem a mi világunk, hanem Istené. Belépünk ebbe a világba, amely ismeretlen számunkra és ezért meg kell vizsgálnunk és meg kell ismernünk, nem a miénk, hanem Istené.

A természet csak Isten jelenlétének visszatükröződése és

nyoma a világban. A természetet megvizsgáljuk, megismerjük és így valamennyire meg is magyarázhatjuk. De van valami több, ami vonzó titok marad számunkra, amely nélkül nem élhetnénk, ez pedig a szeretet. Szent János apostol így tanít bennünket: Isten a szeretet. Szűz Mária is vezetni szeretne minket, felébreszteni bennünk a vágyat Istenre, hogy felfedezhessük az élet igazi teljességét, melyre teremtve vagyunk. Nem arra teremtettünk, hogy egy meghatározott időt éljünk itt a földön, hanem az örökkévalóságra vagyunk teremtve, amelyet már most is sejtünk önmagunkban.

Nem a halálunk után döntünk az örökkévalóság mellett, hanem ma, itt a földön. Mindennapi döntéseinkkel és cselekedeteinkkel készítjük önmagunk számára az égbe vezető utat. Az Úr szóljon a szívünkhöz a természet csodái által, mely körülölel bennünket.

Könyörögjünk!

Szűz Mária, általad a Mennyei Atya egyszerű szavakkal szól hozzánk. Taníts minket a szív egyszerűségére, hogy felfedezhessük: a mi Istenünk egyszerű és csodálatos az ő szeretetében. Köszönjük Neked Mennyei Édesanyánk, hogy üzenetted szavai ma is egyszerűek és csodálatosak, de követelményeket állítanak elénk. Köszönjük, hogy mindig újra felébreszted bennünk a reményt, az Isten és az örökkévalóság utáni vágyat, amelyre teremtettünk. Köszönjük édesanyai szívedet, amely szeret és hív bennünket. Nyíljon meg a mi szívünk is, hogy megismerhessük az Urat a természet csodálatos szépsége által és megnyíljunk számára, hogy már ma megtapasztalhassuk az örökkévalóság visszhangját, amelyre teremtve vagyunk. Ámen.

*fra Ljubo Kurtović
fordította: Sarnyai Andrea*

„Medjugorje megváltoztatta az életemet”

Jean Azar Libanonból érkezett. 2002-ben járt először Medjugorjében, amikor életének nagyon nehéz szakaszát élte. Többször kísérelt meg öngyilkosságot, de Medjugorjében megkapta a gyógyulás kegyelmét. „Isten a Szűzanya által megérintette a szívemet és azóta vele járok. Sok minden megváltozott az élemben, sokkal jobb emberré váltam, mióta a Szűzanya üzenetei szerint élek és naponta róla elmélkedem. Itt láttam meg életem célját, amikor lejátszódott szemem előtt egész életem, kora gyermekkoromtól kezdve felnőtt koromig, és láttam, hogy Isten kegyelme mellettem van. Egy éves koromban elveszítettem az édesapámat, három és fél éves koromban pedig tanúja voltam tanítónóm halálának, akit egy bomba ölt meg az udvaron. Ez megpecsételte egész életemet, de most már látom, hogy Isten kegyelme mindenképpen felett való és ez óriási dolog. Hálát adok az Úrnak, hogy megadta a kegyelmet, hogy minden évben eljöhettek ide. Nem tudok eléggé hálát adni a Szűzanyának, hogy minden nap Fiához vezet” – mondja Jean és hozzá teszi, hogy testvére ajánlotta neki ezt a zárándoklatot, mivel sokat olvasott Medjugorjéről. „Látva, hogy milyen rossz állapotban vagyok, azt mondta próbáljak meg eljönni ide. Én ezt nem akartam. Azt mondtam, hogy a Szűzanya mindenhol ott van, miért kellene nekem azért Medjugorjéba utazni, hogy meggyógyuljak. Amikor azonban elolvastam a tőle kapott könyvet, nagyon megérintett. Elhatároztam, hogy eljövök ide, de jövetelem előtt levélben leírtam a Szűzanyának az életem és sok kérdést tettem fel neki. És ezen az első zárándoklaton minden kérdésemre válaszolt” – mondta Jean.

www.medjugorje.hr/hu 2012.09.24

Az imaprogramok rendjének új időpontjai

A Szent Kereszt felmagasztalásának megünneplését követően Medjugorjében megváltoznak az imaprogramok időpontjai.

A templomban a **rózsafüzér 17 órakor** kezdődik, majd **18 órakor a szentmise**. Ezt követi a szentmise után a szokásos imaprogram. A **Szentségimádás szerdán és szombaton 21 órától 22 óráig** tart. A **rózsafüzér a Podbrdon vasárnap 14 órakor** kezdődik, a **kelesztút a Križevacon pedig pénteken, szintén 14 órakor**.

13 órakor kezdődő horvát nyelvű szentmise csak szombati napon lesz.

www.medjugorje.hr/hu 2012.09.05

Október első napjai Medjugorjében

A ferences rend alapítójának, Szent Ferencnek ünnepét október 4 -én, csütörtökön ünnepelték meg Medjugorjében. A hagyományos ünnepi szertartáson, Szent Ferenc halálának ünnepét vagyis a „Tranzitust”, a rend liturgikus szertartásának keretében az ünnep előestéjén az esti szentmise után a Szent Jakab templom szabadtéri oltárnál tartották meg. A szertartáson sok zárandok vett részt, akik októberben, a Szűzanya hónapjában Medjugorjében tartózkodnak. Az Információs Iroda adatai szerint: Németországból, Ausztriából, az Egyesült Államokból, Írországból, Olaszországból, Franciaországból, Ukrajnából, Szlovákiából, Szlovéniából, Spanyolországból, Lengyelországból, Szerbiából, Romániából, Libanonból, Belgiumból, Hollandiából, Peruból, Angliából, Kanadából, Svájcól, Braziliából és Venezuelából érkeztek zárandokok.

A sokaságban találkoztunk Dermot Tierney ír zárandokkal, aki először 2001-ben járt Medjugorjében és ezt követően minden évben visszatért, néhány alkalommal. 2005-től feleségével együtt zárandokcsoportokat kísérek Medjugorjéba. „Nem az a lényeg, hogy milyen gyakran jövünk, hanem az a fontos, ami itt van: a Szűzanya, a mi áldott Édesanyánk és az ő üzenetei, melyet megpróbálunk magunkkal vinni és elterjeszteni a környezetünkben élő emberek körében. Imádkozunk azokért, akik nem tudnak eljönni, mert nincs rá lehetőségük. Azt gondolom mi, akik sokszor el tudunk jönni ide ki-

váltáságos emberek vagyunk. Ez egyszerűen fantasztikus hely és itt közelebb lehetünk az éghez, mint bárhol, bármikor. Számomra Medjugorje, az áldott Édesanya és a látatok valóság, igazán hitelesek, csodálatosak”- mondja Tierney, majd hozzátéveszi, hogy Medjugorjéről és a jelenésekről 1984-ben hallott először. „Volt egy kazettám a jelenésről, de nem volt igazán jó, mert nem tudtam kivenni, hogy pontosan mi történt és mi hangzott el. Tudtam és éreztem, hogy valami történt és attól kezdve vágytam arra, hogy eljőjtek ide, de nem akartam ezt mindenáron. Egy alkalommal feleségemmel Cipruson nyaraltunk, amikor a felfakadt benne a vágy, hogy a jövő évben jöjjünk el Medjugorjéba. Következő év márciusában egy csoport jött ide, mi is jelentkeztünk, és azóta is állandóan jövünk, de 2005 óta kísérek csoportokat. Felváltva jövünk, egyszer ő, másszor én kísérek a csoportokat. Sok embert elhoztunk már ide.” A végén Tierney elmondta, hogy szívét mindig itt hagyja Medjugorjében: „Ezt a helyet magammal viszem életem minden napjába, magammal viszem az ágyba és a szívemben ezzel ébredek. Ez az én Medjugorjéval való életem. Reménykedem Medjugorje elismerésében, és abban, hogy meglátják majd azt a sok pozitív dolgot, ami itt történik. Az első alkalomtól kezdve csodálatos élményeim voltak, amelyeket magammal viszek a sírba, és az örökkévalóságba is.”

www.medjugorje.hr/hu 2012.10.5.

Lelkigyakorlat a függőségről

Bijakovičiban, a medjugorjei plébániához tartozó Gyerekfaluban október 12 -től 14 -ig lelkigyakorlatot tartottak: „**A szerencsejátéktól való függőség: betegség és az egyéni-társadalmi felelősség között**” címmel, melyet a spliti Ferences Intézmények a Béke Kultúrájáért szervezet rendezett meg. Ivan Sesar atya, a horvátországi és bosznia-hercegovinai ferences közösségek tanácsának elnöke köszöntötte a lelkigyakorlat résztvevőit és előadóit. „Szeretném kifejezni abból fakadó örömet, hogy létrejött ez a lelkigyakorlat, mert hiszem, hogy ezeken a tudományos előadásokon keresztül többen felfedezik a szerencsejáték függőségben rejlő veszélyt. Úgy gondolom, hogy erre a lelkigyakorlat szükség van a ma emberének és társadalmának is, melyben egyre inkább növe-

szik a függőségben szenvedők száma” – mondta fra Ivan. A lelkigyakorlat mindazok szövege, akik szakmai vagy személyes okokból szerettek volna megismerkedni a szerencsejáték függőségben szenvedők kórtanával, vagy tudományos módon kívánnak foglalkozni a függőségben élőkkel, megismerni a függőségbe esés mechanizmusát, a megelőzés lehetőségeit, megismerve az ehhez kapcsolódó tanúságtételeket, programokat, valamint olyan intézmények működését, amelyek a függőségben élők gyógyítását tűzte ki céljául. A lelkigyakorlat segítségére volt azoknak is, akik tudományos alapokon kívántak szembesülni a fogyasztói társadalom kórtanával.

www.medjugorje.hr/hu 2012.10.13.

Medjugorjei hírlevél

2012. szeptember 15.

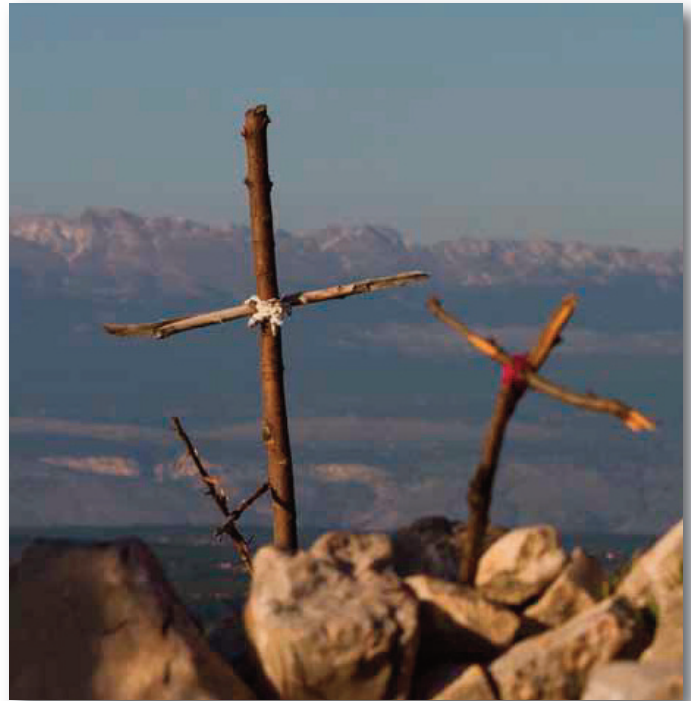
Drága medjugorjei Gyermekeim! Dicsértessék Jézus és Mária!

1. 2012 szeptember 2.-án Mirjanának újból megjelent a Szűzanya a Kék Keresztnél nagy tömeg jelenlétében. A jelenés után a következő üzenetet osztotta meg velünk:

„Drága gyermekek! Míg a szemem néz benneteket, lelkem azokat a lelkeket keresi, akikkel egy szeretne lenni - a lelkeket, akik megértették mennyire fontos imádkozni azokért a gyermekeimért, akik nem ismerték meg a Mennyei Atya szeretetét. Hívlak benneteket, mert szükségem van rátok. Fogadjátok el a missziót és ne féljete, meg foglak erősíteni benneteket. Be foglak tölteni benneteket kegyelmeimmel. Szeretettel megvédelek benneteket a gonosz lélektől. Veletek leszek. Jelenlétemmel vigasztalni foglak benneteket a nehéz pillanatokban. Köszönöm nyitott szíveteket. Imádkoztatok a papokért. Imádkoztatok, hogy a Fiam és a közöttük lévő egység minél erősebb legyen és egyek legyenek. Köszönöm nektek.”

2. Koponyák Podbrdo-ban!

A 29 éves Valentina Ukrajnából származik. Ha ránézel, azt gondolnád, hogy ő egy átlagos fiatal nő. Azonban, a története közel sem átlagos. Ateista környezetből jött, és életére nagy hatást gyakorolt rá az országában akkoriban uralkodó kommunista diktatúra. Nagy szegénységben, és lelki ürességben nőtt fel. Egy nap egy amerikai lottószerű sorsoláson zöld kártyát nyert, így lehetőséget kapott arra, hogy az USA-ba költözzön és ott éljen. Akkor még csak 18 éves volt, akkoriban fodrászként dolgozott Ukrajnában. Kihasználta az alkalmat és elment Amerikába. Kezdetben nagyon nehéz volt, mivel nem beszélt angolul. A munkája nem töltötte ki az életét, és egy hatalmas ürességérzés uralkodott el rajta. Feltette magának ugyanazt a kérdést, amit a Béke Királynője tett fel nekünk július 2 -án: **„Álljatok meg egy pillanatra, gondolkodjatok el életetekben és azon, hogy életetek mennyire átmeneti ezen a földön. Azután gondolkodjatok el az örökkévalóságon és az örök üdvösségen. Mit akartok? Melyik úton szeretnétek elindulni?”**

Lelkének sötétségében azon is elgondolkodott, hogy az életnek lehetnek más dimenziói is. Ezért megpróbált néhány szóval a Mennyei Atyához folyamodni, akihez ukrán nagymamája mindig is imádkozott, de számára ez az Isten még teljesen ismeretlen volt: „Ha létezel, ha édesapám vagy, mutasd meg!” Ezzel az imával lelkében béke lett és hite is megszületett. Ez a hit napról-napra növekedett és Valentina hívó katolikus lett.

Egyik nap találkozott Medjugorjéból jövő zarándokokkal és az ő vallomásaik arra inspirálták, hogy elmenjen oda, így 2007 -ben vállalkozott az utazásra. Ott, szívet annyira megérintette Mária jelenléte, hogy erős készletést érzett arra, hogy a nyomdokaiba lépjen.

Miközben rózsafüzért imádkozott a Feltámadt Krisztus szobránál, ráébredt, hogy az ő küldetése az, hogy Ukrajna fiataljaiért imádkozzon, hogy az Isteni Gondviselés kinyissa az ajtóit előtte és minden szív előtt.

Megtalálta a neki való hivatást! Tele boldogsággal ment vissza a panzióba, ahol lakott, és az úton találkozott egy idegennel, aki a következő kérdést tette fel neki: „Elnézést, mert lehet amit most mondani fogok, butaságnak fog tűnni, de ki kell mondjam: Hallottam, hogy ön eldöntötte, hogy az országából minél több fiatal szeretne elhozni ide Medjugorjéba,

Gospához. Csak azt szeretném mondani, hogy én támogatni fogom önt anyagilag ebben a vállalkozásában!” Valentina nem hitt a fülének, hiszen csak azelőtt néhány perccel határozta el, hogy mi is lesz a küldetése. Valentina visszament házába, hogy elkezdje a munkát.

Az első zarándokutatót 2008-ban szervezte meg és egyház-közösségéből minden fiatal jelentkezett a felhívásra. Az ő tiszta szíve, fiatalsága, eltökéltsége és a Szentlélekkel való töltöttsége megnyitotta az emberek szívét. Nagyon sok időt fordított imádkozásra. Elég hamar megtalálta az útját a szegények felé, Isten a gyógyítás útján vezette, ahol különösen nagy erkölcsi szegénységbe ütközött, ahol a betegekkel senki nem törődött. Az Isteni Gondviselés segítségével – mivel neki nem voltak anyagi forrásai – hospiseket hozott létre, ahol a betegek a haláluk előtt, életük utolsó napjait tölthették méltóságteljesen. Vállalkozásában Kalkuttai Szent Teréz anyja volt rá hatással. Továbbá, javasolta néhány ateista orvosnak, hogy menjenek el vele, így 2011-ben ötven ateista orvossal jelent meg Medjugorjében. Az orvosok, akik eljöttek, azelőtt gyakran hajtottak végre abortuszt is. Valentina mindvégig Gospa védőszárnyai alatt volt, és éppúgy, mint Gospa innen próbált minél több gyermeket hozzá hívni.

Köztük volt egy hatvanas éveiben járó nőgyógyász is. Az egész csoporttal együtt, ő is megmászta a Jelenések Hegyét. Nagyon keveset tudott arról, hogy Valentina egy tervet készített elő, amelyet Gospa inspirált. Ez abból állt, hogy akár ateista valaki, akár nem, amikor megérkeznek a hegy tetejére mindenkit megszentelnek. A nőgyógyással is ez történt. Este maga köré gyűjtötte a csoportot, mert szeretett volna valamit megosztani a többiekkel, mert szeretett volna valami fontos dolgot mondani. Összeszorult a torka, és látszott rajta, hogy nehezebbre esik a beszéd, annak ellenére, hogy a kórházban ő egy igazi nagyágyúnak számított.

„Alighogy a hegyre tettem a lábamat, minden megváltozott a szemem előtt. A sziklák eltűntek, és a hegy hirtelen azoknak a csecsemőknek a csontjaival és koponyáival telt meg, akiknek én okoztam a halálát negyven éven keresztül. Nézzétek ezt a kezet, és kinyújtotta kezét a többiek felé. Ezek azok a kezek, amelyek egy teljes városnyi ember halálát okozták.” Ekkor elkezdett sírni és sorra előkerültek a zseb-kendők. Minden orvos, aki azelőtt támogatta az abortuszt, magába nézett. A legtöbbször megváltozott, megtért és életét az abortusz elleni harcra és Istennek szentelte a zarándoklatot követően.

Valentina tovább folytatja csodálatos misszióját. Eddig 400 olyan orvost sikerült jobb belátásra téríteni, akik addig az abortuszt támogatták. Az utolsó csoport augusztus 29 -én hagyta el Medjugorjét. Pénzt nem kér tőlük, mert nem akarja,

hogy ártatlan emberek pénze is szerepet játsszon a küldetésében.

Hogyan sikerül mégis a zarándokutatókat megszervezni? Minden alkalom egy újabb kihívás. A pénz mindig akkor érkezik, amikor éppen szükség van rá, hogy ezeknek a nagyon gazdag orvosoknak megszervezze az utat. Az első alkalom óta, számos kórházban megszüntették az abortuszt és az eutanázia gyakorlatát.

Valentinának és mindazoknak, akik támogatják őt, csak egyetlen célja van: megtisztítani Ukrajna minden kórházát ezektől a halált okozó gyakorlatoktól, és hogy minden kórházra és kórházi személyzetre kiterjesszék Isten áldását. Viszsa szeretné adni az orvosoknak, és minden kórházi dolgozónak a hivatásuk méltóságát. Mára nagyon sok orvos, aki régebben sok ártatlan életet oltott ki, megtért és Isten arra használja őket, hogy az életet védjék és dicsőítsék.

És ezt a csodát mindenki láthatja. Valentina meg van győződve arról, hogy az áldásnak ez a bősége nemcsak Ukrajnára korlátozódik. Imádkozunk érte és barátaiért, hogy munkájukat Isten áldása kísérje. Kérjük ezt minden nemzet nevében, hogy az ő lelkesedése és hite minél több hegyet mozgasson meg.

3. Nemrég tértem haza libanoni missziós utamról. Szeptember 7., 8., és 9.-én, a pápa érkezése előtt ifjúsági találkozót szerveztünk Daniel Ange, Paul Maria és Gianni Castorani atyák részvételével. A „Tele-Lumiere” közvetíteni fogja a találkozót.

Libanon a szentek és a mártírok országa. A helyi katolikusoknak csodálatos képessége van arra, hogy Jézus békéjének a magvait elvessék a Közel-Keleten. Ezért nagyon fontos Medjugorje üzenetét hozzájuk is eljuttatni. Miasszonyunk tudja és mindig is tudni fogja, hogyan ébressze fel az emberek lelkiismeretét és hogyan üzze el félelmeinket. Nagy hatással van ránk azoknak az embereknek a lelkesedése, akik Medjugorje üzenetének hatására tértek meg. Néhányuk egyénileg, vagy családjukkal, illetve nemzetükkel együtt kezdeményezést indítottak Mária és Jézus Szent Szívének felszentelésére. Más fiatalok házról házra járnak, hogy családokat látogassanak és megújítsák napi rózsafüzér imádságukat. A hitvallásokról majd később számolok be, hiszen a csodák és áldások állandóan ömlenek Libanonra!

Legdrágább Gospa, mi tudjuk, hogy végül a Te Szeplőtelen Szíved fog győzedelmeskedni! Hogy győzelmedet felgyorsítsuk, eszközeid szeretnénk lenni, a Te apostolaid! Ezt azért tesszük, mert manapság túl sok gyermeked hal meg azért, mert nem ismeri Jézust!
Emmanuel nővér +

2012. szeptemberi statisztika

A kiszolgáltatót szentostyák száma: 226.500

A koncelebráló papok száma: 5324 (177 naponta)

Medjugorje, 2012. szeptember 25 -én

„Drága gyermekek! Amikor a természetben a színek gazdagságát nézitek, melyet a Magasságbeli ad nektek, nyissátok meg szíveteket és adjatok hálát minden jóért, melyet kaptatok és mondjátok: itt vagyok megteremtve az örökkévalóságra, és vágyakoztatok a mennyei dolgokra, mert Isten mérhetetlen szeretettel szeret benneteket. Engem is ezért adott nektek, hogy elmondhassam: csakis Istenben van békétek és reményetek, drága gyermekeim. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

A természet, amely körülvesz minket, egy csodálatos édenkert, amit a Teremtőnk készített és ültetett az ember számára. Olyan könyv ez, amelyből figyelmesen kiolvassuk a Teremtőnk nevét. Minden virág gyönyörű, szépek a fák pazar színeikben. A csodálatos lombzat, amelybe a fák öltöznek, segít, hogy levelük, viráguk és termésük alapján megkülönböztessük őket. Minden egy elragadó szimfónia legharmonikusabb és legkellemesebb dallamát zengi. Ami csak a szemünk elé tárul, ajándék. Mindenben felismerjük és látjuk a mindenható Isten kezének lenyomatait. A teremtésnek ez az ikebanája ott van minden virágban, a legapróbb fűszálban, mindennek, még a legkisebb élőlénynek a létében is. A mindenség rendkívüli és csodálatos.

Jojo atya katekézise

Ősz van, a természet változik. A levélzet egyre dúsabb színezetet ölt. Ez az idő állványára feszített vászon a színek legszebb összhangját és gazdagságát tárja elénk. Ez az egyedül-álló művészi paletta rögzíti a Teremtő nevét megfestő csodálatos ecsetnek a vonásait. A fák mintha egy nagygyűlésre jöttek volna össze, a szemünk előtt elkészönnék a gyümölcseik-től és átadják őket az embereknek, elbúcsúznak a lombozattól, és megtanítják az embereknek, hogy minden olyan mulandó, mint a pazar növényzet, levélruházatuk és virágaik.

Az ősz így ösztönöz minket, hogy köteles figyelemmel és nyitott szívvel járjuk a természetet. A legmagasztosabb teremtmény, az ember tárt karokkal áll Isten színe elé, hogy köszönetet és imádságot mondjon az egész teremtett világ nevében. Milyen nagy az ember! Szép a virág, elragadó a csillagos ég, mindig új és hatalmas a természet, de az ember mindezt felülmúlja. Ő a teremtés koronája. Isten képére van teremtve. Isten tartja fenn, és benne folytatja a teremtést. Az embernek nem szabad rombolnia és károsítania a természetet, mert felelős minden teremtményért. Ki kell józanodnia, és őriznie kell a ma különösen veszélyeztetett természetet, fejlesztenie és megszépítenie kell az életterét.

Mert mi itt vagyunk, ebben a kozmoszunkban vagyunk, erre a földre vagyunk teremtve, és itt kezdődik a mi örökkévalóságunk, itt kezdjük megismerni Teremtőnket. Földünk egy nyitott könyv, amelyből kiolvassuk az Ő nevét. Egy csodálatos polifónia szól benne, amelyet úgy hallgatunk, mint az Úrnak járó legkedvesebb és leghosszabb koncertet, dicsőítést.

Egy hatalmas templomban kapott mindez helyet, ahol az ember ima- és tömjénáldozatot mutat be mindenért. Milyen nagy az az ember, aki mindezt tudja hallani és látni! Hála neked, Jézus, aki megálltál a vak, süket, néma, beteg ember előtt és azt mondtad neki: Effata! Azaz: ember, aki hasonló vagy hozzám, nyílj meg, láss és beszélj helyesen, dicsérd és dicsőítsd a te Istenedet!

Mennyire, milyen mélyre alázza magát a szitkozódó, istenkáromló ember! Milyen kicsi és hitvány az az ember, aki a csillagok alatt jár-kelel és nem tudja, honnan jön és hová megy! Az ilyen ember elvesztette a békét és minden fényt. Félünk az ilyen mellett élni.

A próféta mondja: „Az ég az Úr ege, de a földet az emberek fiainak adta” (Zsolt 115,16). Az ember felkiált hozzá és kéri:

„Lásd meg, Uram, hogy rendeleteidet szeretem, tartsd meg életemet irgalmaságod szerint!” „Neked énekel a lelkem, jószágod, Uram, betölti a földet.”

A mi drága Anyánk, a Béke Királynője még egyszer átadja nekünk ezt a nagy és fontos üzenetet: „Csakis Istenben van békétek!” Visszatérni Istenhez azt jelenti, hogy visszatérünk a béke útjaira. Sokan rászédnek minket, amikor a programbeszédükben és politikai célkitűzéseikben a békéről szólnak, de átlátjuk, hogy megkerülik az Istent. A mi nagy feladatunk imádkozni a békéért a földön és mindazokért, akik hatalmat gyakorolnak.

Kedves imacsalád, ezzel az üzenettel kezdjük az októbert és az októberi ájtatosságot. Hittel ragadjuk meg az imát, főleg a rózsafüzért, mert az imával

megállíthatjuk a háborúkat és megváltoztathatjuk az emberek szívét és a föld színét. Térjünk vissza őszinte lelkesedéssel az üzenetekhez és Édesanyánkhhoz, aki meghívott minket. Imádkozunk egymásért és együtt, hogy a Szűzanya üzenetei, mint az új evangelizáció és Egyházunk megújulásának a magjai, meghozzák az egész világnak a kegyelmi gyümölcsöket. Dicsérjük Istent minden megtérésért és kegyelemért, amelyek Medjugorjén keresztül áradnak az egész világra.

E hónapban a következőkért fogunk imádkozni:

1. A keresztényekért, hogy Jézustól megtanuljuk szívünkkel nézni a természetet, és hogy felelős szerepet vállaljunk a természet megóvásában.

Azért, hogy lelkünket megóvjuk a mindenfajta szennyeződéstől, az erkölcsi és keresztény értékek rongálótól.

2. Azért, hogy a családjaink visszatérjenek a rózsafüzér imádkozásához és a Szentírás mindennapi olvasásához. A papokért és gyóntatókért, hogy a hit évében a hitünk feltámadjon és erősödjön.

3. A látnokokért és családjaikért, hogy a családok példaképei legyenek. A zarándokokért és főleg a betegekért és bűnösökért, hogy Medjugorjében megtalálják a békességet és a testi és lelki gyógyulásukat.

Fra Jozo Zovko

Igaz történet a szeretetről, a családról, a szentségről és az áldozatról 2. rész

A világ megrendült az édesanya hősi példáját látva, aki gyermekeiért adta életét: „A mennybe megyek, te pedig maradj itt a papával. Ott fogok imádkozni értetek”

Az elmúlt napokban bejárta a világot a fiatal olasz édesanya Chiara Corbelle halálának híre, aki férjével együtt hősi módon fogadta el, hogy két olyan beteg gyermeket hoz a világra, akiknek nem volt esélyük az életre. Ezután, pedig saját életét adta azért, hogy megmentse harmadik gyermeküket. Az olaszországi televíziók és médiák a nyilvánosság elé tárták a megrázó történetet, mely tanúságot tesz Chiara hit által megélt nagy szeretetről és áldozatról, bizalmáról és a Mindenható Isten iránti hálájáról az élet ajándékáért.

Chiara Corbella 28 éves volt, mosolygós fiatalasszony, akinek arca mindig ragyogott az örömtől. Férjével, Enrico Petrilliával Róma Aurelio nevű kerületében élt. Átlagos házaspár voltak, Wojtyla generációjából. A plébánia vonzáskörzetében nőttek fel, részt vettek a ifjúsági találkozók. Medjugorjében történt megismerkedésük után, 2008 szeptemberében a házasság szentségével koronázták meg szerelmüket.

Pár hónap múlva Chiara áldott állapotba került. Sajnos, a babánál az első ultrahangos vizsgálat a koponyában súlyos agyi fejlődési rendellenességet mutatott, mely szerint a kisbaba teljes vagy részleges agykárosodással fog születni. A fiatal pár azonnal elfogadta az új életet, mint Isten ajándékát, annak ellenére, hogy az orvosok érveikkel többször is megpróbálták őket eltántorítani meggyőződésüktől. Születése után kis Mária részesült a kereszttség szentségében, majd 30 percig tartó földi élete után elkísérték „égi születéséhez”. Barátaik számára is felejthetetlen marad a kislány temetése, örökre megmarad „életük egyik legszebb tapasztalataként.” Krisztus halál felett aratott győzelme megerősítést kapott e kicsi fehér koporsó és a két szülő által, akik énekeltek és hálát adva dicsérték az Urat a gyászmisén.

Néhány hónap elmúltával újabb gyermekáldás. Az örömhír első pillanatait azonban megtörte az első ultrahangos vizsgálat eredménye: a gyermeknek, a kis Dávidnak hiányzott a lábcskája. Hittel és szeretettel felfegyverkezve, mely mindenkor megőrizte házasságukat, a házaspár elhatározta, hogy

megtartják a gyermeket. A hit választása a bizalom gyümölcse, tudva, hogy az élet és a halál kulcsa egyedül Istennél van. Erről tesznek tanúságot barátai is, akik emlékeznek arra pillanatra, amikor Enrico örömmel újságolta, hogy gyermekük lesz, bár nincsen lába. Sajnos a hetedik hónap környékén az újabb ultrahang felvétel által megállapítást nyert, hogy a végtaghiányosság mellett, a kicsi belső szervei sem fejlődtek a megfelelő módon. „A gyermek alkalmatlan az életre” ez volt az ítélet. Lehet, hogy alkalmatlan a földi életre, de nem a mennyekre. Tehát, a házaspár kivárta a gyermek születését. 2010. január 24-én megszületett Dávid, és azonnal megkeresztelték, imádsággal kísérték rövid életét, egészen az utolsó lélegzetvételéig. Dávid temetésén annyi szépség, annyi hit és az irigység egy különleges formája volt jelen, azon öröm miatt, melyet a szülők sugároztak nehéz keresztjük ellenére. Nem szerepjátszás, nem megjátszott öröm, hanem igazi példamutatás sok ma élő család számára.

Szenvedés, trauma, elbátortalanodás, de Chiara és Enrico sohasem zárkóztak el az élettől, olyannyira nem, hogy egy bizonyos idő eltelté után Chiara újra áldott állapotba került: a kis Francescot hordta a szíve alatt. Ez alkalommal minden rendben volt: az ultrahang segítségével megállapították teljesen egészséges a gyermek. Az ötödik hónapban azonban újabb kereszt érkezett: Chiarának súlyos seb keletkezett a nyelvén, majd az első vizsgálat után megerősítették a leg súlyosabb feltételezést miszerint: carcinomat (rákot) diagnosztizáltak. Mindennek ellenére Chiara és Enrico nem veszítette el hitét és „szövetséget kötöttek” Istennel és eldöntötték, hogy még egyszer ’igent’ mondanak az életre. Chiara gondolkodás nélkül védte Francesco életét, akkor is, ha ezzel nagy kockázatot vállalt magára, elhalasztva a saját életének megmentésére irányuló kezelést. Csak a szülés után vetette magát teljesen alá a radikális gyógyításnak: a műtétnek, a kemoterápiának és a sugárkezelésnek. A kis Francesco szép, egészséges kisfiúként 2011. május 30-án született a világra. Ez idő alatt Chiara azonban testileg annyira kimerült, hogy jobb szemére elvesztette a látását, majd egy éven át tartó emberfeletti küzdelem után nem bírta tovább. 2012. június 13-án, szerdán dél körül családja és barátai körében befejezte az őt üldöző „sárkány” elleni harcot – így nevezte a daganatot, a Jelenések könyvére gondolva.

Családja és barátai is megerősítik, hogy ő e szent élet élő tanúja, minden kísértés, a kemoterápia és a sugárkezelés nehéz hónapjai ellenére is, melyet mosolyogva és vidáman, felfoghatatlan módon, a Gondviselésre bízva magát hordozott. A kísértések idején Chiara és Enrico sohasem bátortalanodott el, mert már elfogadták Annak akaratát, aki semmit sem tesz véletlenül. És minden nap elmondták felajánló imájukat Szűz Máriához, a Totus Tuus szavaival befejezve. Francescot pedig a Szűzanyának, Angyalos Boldogasszonynak ajánlották.

„A második Gianna Beretta Molla”, így nevezte Chiarát

Agustino Vallini bíboros, Róma város pápai vikáriusa, aki a temetés szertartását vezette 2012. június 16-án a római Szent Franciska templomban. A szertartás minden volt, csak nem temetés: óriási ünnep, melyen több ezer ember vett részt, akik zsúfolásig megtöltötték a templomot és mindvégig énekeltek, dicsőítettek, tapsoltak és imádkoztak.

„Az élet olyan, mint a hímzés, melynek látjuk a visszáját, a rendetlen oldalát és a sok-sok szálat – mondta a bíboros – de idővel a hit lehetővé teszi számunkra, hogy meglássuk az igazi oldalát is”. Chiara esete a bíboros szerint „nagy életlecké, fénysugár, Isten csodálatos tervének gyümölcse.”

„Nem tudom, hogy e fiatalasszony által Isten mit készített számunkra”, de nyomatékosan hangsúlyozta, „biztos, hogy olyan valamit, amit nem szabad elveszítünk, ezért őrizzük meg ezen örökségünket, mely arra emlékeztet bennünket, hogy igazán értékeljük a legapróbb és legegyszerűbb gesztust is mindennapjaink során”.

„Ezen a reggelen megéltük azt, amit 2000 évvel ezelőtt megélt a római százados, amikor látta, hogy Jézus meghalt. Az mondta: „Ez valóban Isten fia volt”, mondta szentbeszédében fra Vito, fiatal, Assisiben jól ismert ferences, aki Chiara betegsége idején otthonukba költözött, hogy lelkiileg segítsen Chiarát és családját életének utolsó szakaszában.

„Chiara halála telve volt imádsággal, sőt maga volt az ima” folytatta. A fiatalasszony – mesélte a ferences atya, „áprilisban az orvosi diagnózis után, mellyel megállapították, hogy betegsége eljutott a ’végső stádiumhoz’, csodáért imádkozott, de nem a gyógyulását kérte, hanem, azt kérte Istentől, hogy ő és a hozzá közel álló személyek a betegség és a szenvedés pillanatában békét élhessenek meg”.

„És mi – tette hozzá megrendülten fra Vito – láttuk, hogyan hal meg egy asszony nemcsak békésen, hanem boldogan.” Ez az asszony mindvégig szeretetből másokért áldozta életét, olyannyira, hogy Enriconak bizalmasan a következőket mondta: „lehet, hogy nem is kívánom a gyógyuláshoz, egy boldog férj mosolygó hitves nélkül és egy vidám gyermek édesanya nélkül nagyobb tanúságtétel, mint egy asszony, aki legyőzte a betegséget. Tanúságtétel, mely sok-sok embert megmenthet...”

Különleges Chiara története, akit menyasszonyi ruhájában temettek el, de ugyanígy az a levél is, amelyet egy héttel halála előtt írt fiának, Francesconak, és amelyet temetésén férje, Enrico olvasott fel: „A mennybe megyek, hogy gondoskodjak Máriáról és Dávidról, te maradj itt a papával. Onnan fogok imádkozni értetek.” Chiara tanúságtétele első gyermekének halála után megtalálható a Youtubon – Testimonianza di Enrico e Chiara címmel, melyet csak az első napon több, mint 500-an nézték meg.

<http://www.youtube.com/watch?v=ZpHOO3IU6Zc>

Nem maradhatunk közömbösek napjaink e szentségi életet látva. A történet megérdemelte, hogy ismertté váljon, és beszéd tárgya legyen, mert megerősítése annak, hogy van lehetőség ma arra, hogy II. János Pál pápa szavai beteljesedhessenek: „Mindannyian vágyakozhatunk a szentségre, mindennapi életünkben.” Különleges bizonyítéka ez annak, hogy a mai sebzett, önző társadalom ellenére is, amely arra tanít bennünket, hogy bármi áron is, de mentsük meg saját kényelmünket, léteznek olyanok, akik a hit erejével képesek meghalni másokért, életüket adni egy új lehetőség megszületéséhez.

Chiara tanúságtétele első gyermekének születése után

Megszületett Mária. Amikor megláttam, olyan pillanat volt az, amelyet sohasem fogok elfelejteni. Abban a percben megértettem, hogy egész életünkre láthatatlan kötélekkel vagyunk összekötve. Nem gondoltam arra, hogy milyen rövid ideig lesz ő velünk, összekapcsolódtunk, mert ő az én kislányom. Ezután elvitték. Az a pillanat, amikor Enrico bejött a szobába és karjában hozta Máriát a második felejthetetlen pillanat, mert karjában tartotta őt, büszkén nézete és nagyon boldog volt. Biztos voltam benne, hogy Máriának nem lehetett volna jobb édesapja. Az, amit az Úrtól kértünk, a természetes szülésen kívül, melyet beteljesített, az volt, hogy élve szülessen és megkeresztelhessek. Amikor Enrico visszajött azt mondta: „Él”. És akkor megkereszteltük. Ez volt számunkra

a legnagyobb ajándék, amelyet az Úr adhatott. Mária fél órát élt, utolsó pillanatáig együtt lehettünk. Megismerhették őt nagyszülei és néhány barátunk. Azután Enrico elkísérte. Csak azt mondhatom, hogy az a fél óra egyáltalán nem tűnt olyan rövidnek. Felejthetetlen fél óra volt.

Ha elvettem volna, nem hiszem, hogy az abortusz napjára úgy emlékeznék, mint ünnepre, az öröm napjára. Azt gondolom, hogy olyan pillanat volna, amelyet mindenképp igyekeznék elfelejteni, mint a nagy szenvedés perceit. Mária születésének napjára mindig úgy tudok emlékezni, mint életem egyik legszebb napjára. Elmondhatom majd gyermekeimnek, hogy az Úr egy különleges testvérrel ajándékozta meg őket, aki a Mennyben van és imádkozik értük. Azt szeretném mondani azoknak az édesanyáknak, akik elveszítették gyermekeiket... Azt szeretném mondani nekik: mi édesanyák voltunk. Megkaptuk ezt az ajándékot. Nem számít az idő, hogy egy vagy két hónapig, néhány óráig; az a fontos, hogy megkaphattuk ezt az ajándékot, mert ez olyan valami, amit nem lehet elfelejteni.

Chiara temetéséről készült felvétel a Youtubon látható a következő linkre kattintva:

<http://www.youtube.com/watch?v=R2txA2y3oB0>

*forrás: www.bitno.net
fordította: Sarnyai Andrea*

Mirjana Dragicević tanúságtétele

3. befejező rész

Mondani akarom gyermekeinknek, hogy sokan közülük mintaképként tekintenek azokra a sztárokra, akik Hollywoodból vagy Olaszországból érkeznek. Úgy gondolják, hogy nekik megvan mindenük, mert az egész világon ismerik őket. Szeretném, ha látnák, miként rognak térdre a hegyen a kövek között, miként sírnak, miként kérik a békét. Azt mondják: azt gondoltuk, hogy a sok pénzzel mindened megvan, de később láttuk, hogy mindenünk megvan, de semmink sincs. Ezt követi az alkohol, a kábítószer, buddhizmus... Csak Jézus az, aki igazi békét tud adni.

Itt, Medjugorje-ban kb. 3.000 lakos van. Közületek, olaszok közül mindig háromszor, négyszer többen vannak. Immár jól megismertük egymást az elmúlt évek folyamán, karakterünket, mindent. Én mindig mondom, és nem csak azért

mert ti most itt vagytok, hogy nektek, olaszoknak nagy szívetek van, valójában. Bármikor szükség van segítségre, ti vagytok az elsők. Amikor nálunk háború volt, ki volt az, aki jött mindig, segélyeket hozva? Nálunk, Medjugorjében soha nem hiányzott semmink. Ezt köszönöm nektek. És gondolom, hogy a Szűzanya is látja ezt, hogy ti mindent odaadtok – csak éppen az étellel van egy kis gondotok. De ezért úgy gondolom, hogy a Szűzanya nem ítél el annyira titeket. Ahogy egy anconai pap mondta nekem, amikor a böjtről beszéltem, teljesen megrémült arccal, mintha a világ végéről lett volna szó: akkor tehát nincs kaja?

Kell tudnunk viccelni, nevetni is, mert miként lehetnének Istennek, az ő szépségének, szeretetének tanúi lenni, ha ezt nem lehet látni arcunkon, ha nincs rajta mosoly? Keresztjeinkkel együtt, mert mindenkinek van keresztje: akinek nincs ma, lesz majd holnap. De mi, akik azt mondjuk, hogy ismerjük Isten szeretetét, meg kell mutatnunk azt is, miként kell viselni a keresztet. Mindig szoktam mesélni annak az olasz nőnek a történetét, akit templomunkban láttam a hajnali mise alatt. A Szűzanya szobra mellett volt, aki olyan keserves sírással sírt, hogy meghasadt tőle a szíved. Egész idő alatt ismételte: miért, miért nekem, miért? Amikor a szentmise befejeződött azt mondta: miért ne nekem? Utána megkérdeztem az egyik atyát, hogy mi van azzal az asszonnyal. És azt mondta, hogy otthon három fogyatékos gyermeke van, és azért jött, hogy megkérdezze Istent, hogy miért? És visszatért azt mondván, hogy miért ne nekem? Köszönöm, Istenem, hogy látod, hogy igyekszek neked segíteni viselni a keresztet!

Amikor úgy gondoljuk, hogy nagyon súlyosak keresztjeink, hogy nem bírjuk tovább, térdeljünk le Jézus előtt, a feszület előtt, és gondoljatok Rá, arra a szeretetre, amely irántunk volt benne, arra a szenvedésre, amelyet értünk viselt el, hogy megmutassa, mennyire szeret minket. Utána majd megtapasztaljátok, hogy a mi keresztjeink valójában könnyűek.

A Szűzanya azt is akarja, hogy gyónjunk. Legalább havonta egyszer. Ő azt mondja, hogy nincs olyan ember a földön, akinek ne lenne szüksége havonta meggyónnia. Én szerettem volna javasolni nektek, mint nővérek, hogy amikor ennyit tettetek Édesanyánkért, otthagytátok otthonaitokat, egy olyan hosszú utat tettetek meg, itt is állandóan úton vagytok, a Nap alatt, a dombokon, tegyétek meg ezt a lépést is: gyónjatok meg. Mert ahogy mondja Édesanyánk: csak a tiszta szív képes megnyílni és befogadni a kegyelmeket. Meg kell mondanom, hogy tegnap is, a Szűzanya nem volt nagyon megelégedve. Minden hónap másodikán ő azokról beszél, akik nem ismerték meg Isten szeretetét, tehát nincs oka a túl nagy örömmek. Azt a fájdalmat, amelyet az ő arcán láttam, soha nem láttam itt a földön valakinek is az arcán. Láttam olyan személyeket, akik nagyon szenvedtek, láttam olyan személyeket, akik elvesztették gyermekeiket, fájdalom, amelynél szerintem nincs nagyobb a földön, de olyan fájdalmat, amelyet a Szűzanya arcán láttam, olyat soha nem láttam. Ha ti láthatátok volna, hogy minden izom az arcán remegett a fájdalomtól. Mert ahogy a tegnapi üzenetben is mondta: „Ti vagytok az én gyermekeim”. Ő olyan, mint egy anyuka: min-

den gyermekét meg szeretné menteni, mindenkit szeretne arra az útra terelni, amely Jézushoz vezet. Ő nem lehet boldog, amíg mindnyájan nem vagyunk azon az úton. Olyan, mint egy földi anya, akinek három gyermeke van. Kettő közülük remek, a harmadik nem az. A te szíved fáj azért a harmadikért. Jobban szereted őt a másik kettőnél, mert fáj neked, meg akarsz menteni. El tudjátok képzelni tehát, milyen mérhetetlen nagy Édesanyánk fájdalma, amikor lát minket? Ha mindnyájan bensőnkbe tekintünk, ahogy tegnap mondta: „álljatok meg egy pillanatra” és magunkba nézünk, mit látunk, milyenek vagyunk, mi van az első helyen életünkben, kiért, miért élünk? Így láthatjuk, hogy milyenek vagyunk, és mekkora (emiatt) Édesanyánk fájdalma.

Visszaemlékszem arra az időre, amikor kezdődtek a jelenések, és nekünk a templomban, a sekrestyében voltak a jelenések. Az egész templom tele volt emberekkel, bent is, kint is. Mi, gyermekek, megkérdeztük a Szűzanyától: most meg vagy elégedve, hogy ennyien vannak, akik imádkoznak? Ő azt mondta, hogy annyian imádkoznak, ahány ujj van a kezeten. Ez elgondolkodtató.

Tegnap is hányan közülünk ígérték meg tegnap szívből a Szűzanyának, hogy én megpróbálom, megpróbálok úgy élni, ahogy te szeretnéd? Nem azt, hogy azt teszem, amit te mondtál, naponta elmondom a rózsafüzért, hetente kétszer böjtölni fogok. Nem így, mert nem teszed meg! Ígérd meg, hogy megpróbálsz együtt járni velem, és kezd el apránként. Ez az, amit ő szeretne. És amikor elesel, ő majd nyújtani fogja a kezét, mert közel lesz, tudja, hogy szívedben ott a vágy, az akarat, hogy megismerd az ő Fiát. Ő tudja, hogy mi emberek vagyunk, és neki mindig segítenie kell nekünk. De ő nem tud nekünk segíteni, kezét nyújtania felénk, ha mi nem kérjük ezt a (segítő) kezét.

A Szűzanya tegnap megáldott minket és minden kegytárgyat, amely ott volt áldásra. De én újból meg szeretném ismé-

Kedves Olvasóink!

A Medjugorje Hangja újság 2011. július-augusztusi számának mellékleteként megjelent a **Medjugorjei mustármagok** című kiadvány. A 72 oldalas A6 méretű könyvet a medjugorjei atyák gondolataiból állítottam össze. Témái: az imádság, a megtérés, a szentmise, a Szentírás és a böjt, kiegészítve a hit, a béke és egyéb gondolatok címmel. A könyv ára: 400,- Ft, + postaköltség. A könyv megrendelhető az alábbi címen: **medjhang@gmail.com** vagy a 12. oldal alján lévő postacímen.

telni. Ő anyai áldást ad. Ennél sokkal fontosabb a papnak az áldása, ezt ő így mondja. Ezt ő a saját áldása fölé helyezi, Mert ő azt mondja: általuk a Fiam osztja áldását. Ezért, ha tegnap vittetek kegytárgyakat, ezeket papnak is meg kell áldania.

Ennyi az, amit mondhatok a tegnapi napról, a többi mind olyan dolog, amelyről még nem beszélhetek.

Sokat azt kérdezik, hogy milyen a Szűzanya? Számomra ez egy nagyon nehéz kérdés. Sokkal könnyebb arról beszélni, hogy mi az, amit kér. Azonban őt leírni, az ő szépségét... Mindig próbálkozok. Úgy gondolom, kevéssel magasabb, mint én. Gondolom, mivel én mindig térdelek, ő pedig fél méterrel a föld fölött van. Ahogy nézem, én úgy gondolom, valamivel magasabb. Mindig szürke ruha van rajta, fehér fátyollal. Csak húsvétkor vagy karácsonykor van arany ruhája. De amikor azt mondom, hogy szürke, arany, akkor nem a mi színeinkről beszélek, mert nem hasonlítanak ezekhez. Hosszú, fekete haja van, mert a fátyol alól lehet látni egy tincset a homlokán, jobb oldalt, egy kicsit lentebb is, tehát hosszú. Kék szeme van... nagyon szép! Én nem tudom leírni azt a szeretetet... elnézést, túl közel van..(taps)...mindig a jelenés után 3-4 napig így vagyok, amikor beszélek a Szűzanyáról, a szeretetéről, amelyet látni arcán, meg a szenvedést... nem tudok úgy maradni... (taps). Mi, gyermekként, egy gyermeki kérdést tettünk fel neki: hogy lehetséges, hogy ilyen szép vagy? És ő, egy gyönyörű mosollyal azt mondta: „mert szeretek”. Ha ti szépek akartok lenni, szeretnetek kell. Tehát az a szeretet, amely belülről fakad, a Jézus iránti szeretet, mindenben, akivel találkozol, minden testvéredben látni Jézust, ez az, amely egy különleges szépséget ad neked, egy olyan szépség, amely a Szűzanya szerint a mienk is lehet, ha van bennünk szeretet. Ez az, ami szerintem fontos.

„Megbocsátok, de soha nem felejttem el”. Mit gondoltok, ha Isten azt mondaná nektek: „megbocsátok, de soha nem felejttem el, majd jöttök hozzám, s meglátjátok mi fog majd következni...”? Tehát szívből megbocsátani! Mert senki közülünk nem tudja, mikor halunk meg, mikor hagyjuk itt ezt a földet, utána viszont bánni fogjuk, utána viszont túl késő lesz. Ezért az első lépés ahhoz, hogy Isten megismerjük a megbocsátás és a gyónás. Ezt akartam javasolni nektek, mint nővéretek.

Ezenkívül kérni akartam, hogy imádkozzatok értünk, látnokokért. Imádkozzatok, hogy tudjuk mindazt megtenni, amit Isten kíván tőlünk, mégpedig helyesen. Mert nagyon könnyű tévedni. Mi mindig imádkozunk értetek, zarándokokért, hogy meg tudjátok érteni, miért vagytok itt, és mit kíván Isten tőletek. Így maradjunk mindig egyek az imában! És mindig Istennek köszönjük meg, ne nekem, csak Istennek, hogy annyira szeret minket, és hogy elküldi Anyánkat atyái szeretetével, hogy segítsen megtalálni a helyes utat. Tehát köszönjük meg Istennek, hogy ennyire szeret minket, és meg akar menteni minket, meg akarja menteni minden gyermekét...

Zarándokúton

Alessandra, aki Mantovában lakik, nemrégiben volt Medjugorjében. Következzék az ő tanúságtétele:

„Amikor hazatérek a medjugorjei zarándoklatról, más-képpen látom a dolgokat, más 'szinten' érzékelem az emberekkel való kapcsolatomat. Kitágult az a kör, akikhez szeretettel tudok fordulni, több bennem a türelem, a segítőkészség, több megértés van bennem mások gyengeségei iránt, jobban elviselem, ha eltérő véleményen vagyunk, amit máskor oly nehezen tudok elfogadni. Mindent más fényben látok. Egy ideig nagy öröm van bennem, eltölt az eufória, amitől jól érzem magamat, belső derű és harmónia hatja át napjaimat. Ezt átadom a környezetemnek, meg a munkahelyemen. Ki-egyensúlyozottabb lett a kapcsolatom néhány munkatársammal, jobban elfogadom a véleményüket, meglátásaikat, amelyeket korábban hibásnak tartottam. Mivel olyan derűsnek és védettnek érzem magam, megszűnt bennem a félelem a munkatársaim magatartásából esetleg rám háruló negatív hatásoktól. Így minden újra harmonikus, és örülök, hogy megoszthattam másokkal azt a felemelő tapasztalatot, amit itt megéltem.

Hoztam pár apró ajándékot Medjugorjéból a kolléganőimnek. Jó volt látni, hogy úgy örültek neki, mintha valami nagy ajándékot kaptak volna. Azt is észrevettem, hogy akiknek nem hoztam, ők is szerettek volna kapni valamit. Arra gondoltam, hogy fénymásolatokat készítek a Szűzanya üzeneteiből, meg találtam egyéb kis ajándékokat, amiket előző útjaimról hoztam Medjugorjéból, s ezekből mindennap adtam nekik. Közben éreztem a szívemben, hogy a Szűzanya és az Úr Jézus örülnek annak, hogy mindenkihez eljuthatnak.

„Azok is, akik távol vannak a hittől, akikről nem gondoltam volna, hogy örülnének egy ilyen ajándéknak, kimutatták, hogy mennyire értékelik ezt, és megmutatkozott, hogy természetük mennyire vágyódik a jóra. Ez azóta is sok gyümölcsöt hoz. Lehetővé tette számomra, hogy közelebb kerüljek olyan munkatársaimhoz, akik távol álltak tőlem, és kérték, hogy imádkozzam értük. Világosan beláttam, mennyire szükségük van az Úr feltétel nélküli szeretetére. Ez a tapasztalat sok tekintetben enyhítette testi és szellemi fáradságomat, ami korábban jellemezte a mindennapjaimat. Mostanra ugyan minden visszatért a szokott kerékvágásba, de megmaradt a munkatársaimmal való jó kapcsolat, mely minden bizonnyal még új gyümölcsöket fog hozni.”

Alessandra Zampieri (Echo 220.)